

K. Harttunen

Lasten Kunnistus.

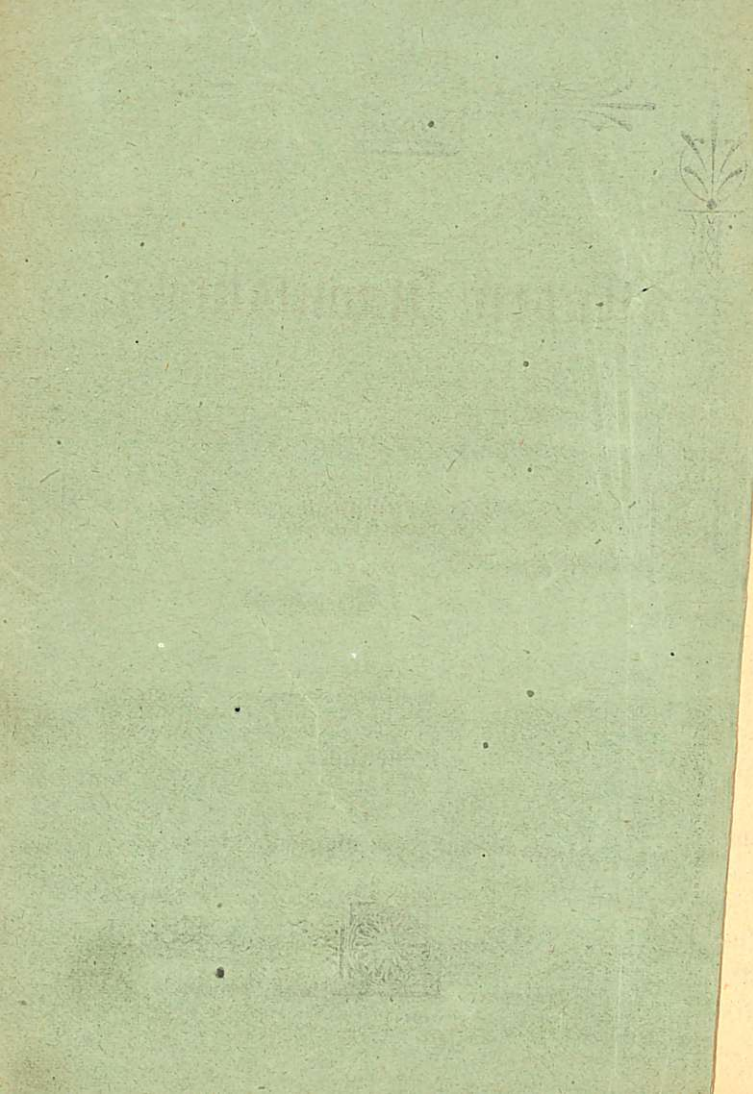
Esittänyt

Dr. Lundgren,
Kansakoulujen tarkastaja.

Suomennos.

Tampereella, G. A. Majlund, 1899.

Sinta 20 penniä.

Lasten Kaunistus.

Esittänyt

Fr. Lundgrén.

Kansakoulujen tarkastaja.

SuomennoS.

Tampere, G. A. Majlund, 1899.

Laisten Kansain

muuttaminen

Dr. Lindbergin

Tampere, 1899.

Tampereen Sanomain Osakeyhtiön Kirjapaino.

Lasten kaunistus.

„Lapset olkaat kuuliaiset vanhemmil-
lenne kaitisja; sillä se on Herralle hywin
otollinen.“

Jumalan jana on hywin rikasta. Se sijältää
tärkeitä opetuksia kaikille jäädhyille ja ikäluokille
Juur'ikään luimme sanasen, mikä koski lapsia.
Se koskee teitäkin. Ottakaa siitä tarkka waari!
Sillä se on Herra, joka puhuu. Ja hänen
janaansa ei woi kukaan maaratta ylenkatsjoa. Tätä
janaa tottelemalla, woitte walmistaa itsellenne
juuren siunauksen. Sillä tämä on ensimmäinen
käsky, johonka lupaus on yhdistetty.

Jumala puhuu tässä hywin rikkaasti teille,
janoessaan: „Lapset!“ Siten tahtoo hän teitä
tarkkaamaan, mitä hän aikoo teille janoa. Syytä
olisi hänellä kyllä nuhdella teitä; mutta hän
puhuu aiwan ystämällisesti teille, nuhtelematta
teitä ollenkaan. Ei mitään kowia janoja, julaa
rakkautta wain! Monelta lapselta puuttuu jekä

isä että äiti. Toisilla on isä ja äiti, jotka eivät huolehdi heistä. Toisilla taas on vanhemmat, jotka tosin antavat lapsilleen ruokaa ja vaatteita, mutta ei koskaan ystävällistä filmäystä, eikä ystävällistä sanaa. Nuo vähäiset lapsiraukat nukkuvat ja heräävät koviin sanoihin ja kirouksiin. Sellaisillekin turvattomille lapsille puhuu Jumala tässä. Heille tarjoutuu hän isäksi, sanoo: „De lapset!“ Hän tahtoo puhutella teitä.

Mitä hän tahtoo sitten? Hän tahtoo tehdä teidät onnellisiksi. Näin ollen, tulee teidän pienen Samuelin kanssa vastata: „Tässä me olemme, puhu Herra, sillä sinun palvelijasi kuulevat.“ Mutta mitenkä tahtoo Herra tehdä teidät onnellisiksi. Vastaus: kuuliaisuudella isää ja äitiä kohtaan. Hän sanoo: „Lapset, olkaat kuuliaiset vanhemmillenne kaikissa!“ Muutamat lapset eivät tottele ollenkaan, vaan uhoittelevat sekä lempeitä että vakavia käskyjä. He voivat puhjeta koviin sanoihin taikka käntöksellään osoittaa tottelemattomuuttaan. Niistä langettaa Jumalan sana antaran tuomion: „Joka isänsä hyljää, pitää häväistämän ja joka äitinsä murheelliseksi jaattaa, se on firvottu Herralta.“ Tämä merkitsee että heidän käy hyvin huonosti. Toiset tottelevat tosin, mutta vasta uudistettujen käskyjen jälkeen. Ei

niin, lapset! Huomattuanne vanhempainne silmistä, mitä he toiwovat, kiiruhதாகা oitis täyttämään heidän tahtonja. Totella oitis on aina paljon helpompaa, kuin totteleminen monta käskyä saatuahan. Sentähden on teidän totteleminen vanhempainne pienintäkin wiittausta. Te muistatte warmaanfin pienen Samuelin. Taikka kuinka? Gräänä yönä lepäsi hän ja nukkui Herran tempelissä. Ukkiä kuuli hän äänen, joka huusi: „Samuel!“ Wastustamatta riensi hän Elin luo ja kysyi mitä hän halusi. Olijihan Samuel saattanut wäittää, että oli pimeä, ettei hän tahtonut nousta ylös pukeutumaan y. m., mutta ei ollenkaan jellaista sanaa sanonut hän. Oppikaa tästä pienestä pojasta tottelemaan wastustamatta! Muutamilla lapsilla on se ruma tapa, että he kysyvät vanhemmiltaan, miksi heidän pitää tekemän niin tai näin. Elleiwät muka käsitä syhtä, niin eiwät myöskään tahdo totella. Ukkaa koskaan niin tehkö! Ensin tulee teidän silmänräpäyksessä totella, sitten tulette kyllä huomaamaan syyn. Ewankelista Luukas kertoo Herrasta Jeesuksesta, että hän oli vanhemmilleen kuuliainen. Se merkitsee, että hän mielellään totteli vanhempiaan. Kun Maria, hänen äitinsä, käski häntä wettä noutamaan, meni hän, ja kun hänen isänsä, joka oli puuseppä, käski

hüntä auttamaan työssä, totteli hän ilman nurinaa ja vastawäitöstä. Ei ole siis mikään häpeä kunnialisesti tehdä halwimpiakin töitä, koska Herra Jeesus, kaikkein kuningasten kuningaskin on tehnyt samoin. Ei hän niin tehnyt, kuin monikin pieni lapsi tapaa tehdä. He menewät, mutta kohauttavat hartioitaan ja huulet on lerpallaan. Sellainen tapa on hywin ilkeä ja ruma. Niin ei sovi kilttien lasten koskaan tehdä, waan aina olla iloiset siitä, että saawat palwella vanhempiaan. Lapsen tulee aina totella vanhempiaan kaikissa. Niinasti yksi poikkeus löytyy. Se on silloin, kuin vanhempain käsky jotii Jumalan käskyä vastaan. Siinä tapauksessa kuuluu: „Enää tulee kuulla Jumalaa kuin ihmisiä!“ Mutta ellette omantuntonne wuoksi woi totella, niin tulee teidän kuitenkin se aina nöyrästi ilmoittaa. Muutoin, waikka vanhempainne käsky tuntuisikin kowalta — niin tulee teidän kuitenkin Herran tähden totella. Se on teidän welwollisuutenne. Älkää koskaan kysykö syhtä, waan juoskaa! Eräs laji tottelemattomuutta, mikä ei niin harwoin tapahdu, on siinä, että lapset tottelewat wain osaksi. Lapsi käsketään esim. lukemaan läksynsä, ennenkuin se mence ulos. Mutta sen sijaan että hän lukisi kaikki läksynsä, lukee hän wain yhden

eli, kassi. Se on vain puolinaista kuuliaisuutta, mutta puoli kuuliaisuus on aina tottelemattomuutta. Muutamit lapset tottelevat aina, kun vanhemmat näkevät heitä, mutta ovat enemmän tai vähemmän tottelemattomia vanhempain poisja-ollessa. Lapset älkää koskaan unohtako, että Jumala näkee teidät joka hetki! Ehkä ajattelette näin: „Me tottelisimme kernaasti, jos vain vanhemmamme olisivat vaatimuksissaan kohtuullisemmat! Olivatpa he sitten kohtuullisia tai kohtuuttomia — niin tulee teidän totella heitä kaikissa. Älkää koskaan yrittäkö keksiä wikoja vanhemmissanne. Waikkapa he olisivatkin wiallisia, niin tulee teidän kuitenkin totella heitä ja pitää waaria siitä, ett'ette te itse ole wiallisia. Moni luulee että vanhemmilla on liian suuret vaatimukset, ja että he tämän tähden saattawat olla tottelemattomia. Mutta ei niin. Waikka he waativatkin teiltä paljon, tulee teidän aina totella. Ell'ette woi, ell'ette joudu, niin olette syyttömät. Mutta tehkää aina, mitä woitte! Lyhyesti: Teidän tulee totella vanhempianne oitis, mielellänne, aina ja kaikissa!

Minä tiedän hyvin, että Te usein tulette finsatuiksi tottelemattomuuteen. Milloin nousee

tuon ajatus mielesjänne että äiti on liian ankara, milloin kuisuttaa joku tottelematon koulutoverinne korvaanne: „Oletko sinä jo noin vanhasi tuollainen raukka ettäs pelkääät äitiäsi!“ Toinen sanoo: „Mitä tarvitsee vanhempasi sitä tietää?“ Kolmas taas: „Saatathan tämän kerran tehdä näin, onhan isäsi hyvä mies, ei hän siitä puhu mitään“ j. n. e. Mutta silloin on sinun sulkeminen korvasi ja pakeneminen. Sillä vaarallinen vihollinen lähestyy, jota pauloihinsa on kietonut monta lasta. Warokaa vain lapset! Sa rukoilkaa Jumalaa teitä warjelemaan!

Mutta ehkä teistä tuntuu kummalliselta, että teidän niin ehdottomasti tulee totella isää ja äitiä. Siihen löytyy kolme syytä. Ensimmäinen syy ilmoitettiin lukemassamme raamatun lauseessa ja kuuluu näin: „Se on Herralle hyvin otollinen.“ Herra tahtoo olla vika isänne. Ja hän on asettanut vanhempanne hoitamaan teitä. He ovat hänen sijaisiaan. Kun te nyt tottelette heitä, niin tottelette häntäkin, kun te teette heidän tahtonsa, niin teette hänenkin. Jos Jumala astui alas taiwaasta ja käski esim. teitä noutamaan wettä, lafaisemaan lattiaa, toimittamaan jotakin asiaa, elikkä muuta jellaista, niin ei warmaankaan tukaan teistä katjelijä toistaan ja sanoiji: „Mene

sinä Emma, elikkä sinä Kustaa!" Wai kuinka?
 Ei, jokainen rientäiji toimeen, niinkuin oliji hän
 yksin saanut käskyn. Sillä tahdottehan Jumalaa
 palwella. Nyt saatte jokapäiwä käskyjä häneltä,
 milloin yhden, milloin toisen. Wanhempainne
 kautta niitä saatte. Sillä Jumala on asettanut
 heidät ylitseenne. Jos saisittekin waitean toimen,
 waiwaloisen tehtämän tai kowan käskyn, niin
 muistakaa että palwelette Herraa. Sillä siten
 tulee työ helpommaksi. Palwelettehan sitä ih-
 mistä, joka teille on jotakin hywää tehnyt. Ei
 kukaan ole kuitenkään tehnyt teille niin paljon
 hywää kuin Jumala. Ujatelkaa, mitä olette saa-
 neet! Herra on antanut teille ruumiin raajoi-
 neen, silmät, korwat ja kaikki. Kuka antaa noi-
 den hyvien omenien, päärynäin ja muiden he-
 delmien kaswaa? Luuletteko nyt, että olemme
 nimittäneet kaikki, mitä Jumala on antanut?
 Uärettömän paljon puuttuu ja ennen kaikkea se,
 että hän on antanut teille Poikansa Wapahtajaksi
 kaikista synneistänne. Ei kukaan ihminen ole
 tehnyt teille niin paljon hywää. Tahdotteko to-
 tella häntä? Te vastaatte: „kyllä!" Totelkaa
 siis vanhempainne! Sillä sitä Jumala teiltä
 waatii. Hän sanoo nimittäin: „Lapsen, olkaat
 kuuliaiset vanhemmillenne kaikissa!"

Mutta minä sanoin vast'ikään että on kolme syytä miksi lasten tulee totella vanhempiaan. Ensimmäinen oli, että se on Herralle otollista. Toisen tahdon nyt mainita. Mutta sen tahdon tehdä kertomalla erään kertomuksen. Tässä kertomuksessa puhutaan Erkki-nimisestä pojasta ja on se tällainen:

Oli hiljainen ehto. Erkin äiti olt mennyt katsomaan sairasta. Ja tuo pieni poika otti kiwitaulunsa, istahti jalkaralle isänsä wiereen ja sanoi: „Isä hyvä, anna minulle joku luku, niin näytän kuinka pian woin laskea sen!“ „Kyllä,“ wastasi isä. „Oletko walmis?“ — „Olen“ — Eräs hyvä rouwa tapasi eräänä kesä-aamuna owensa ulkopuolella vanhaan waatekappaleeseen kiedotun pienen poikasen. Hän ei woinut käsittää, kuka sen siihen oli pannut. Hän päätti ottaa tuon awuttoman pienokaisen hoitoonsa ja kaswattaa sitä. Hän otti hoitajan sille ja teki laskun kaikesta mitä se tuli hänelle maksamaan. Kun poika oli täyttänyt kaksitoista vuotta, kirjoitti hän seuraawan laskun.

Hoitoja 3 vuotta, 150 markan jälkeen wuodelta, waatteita 12 vuotta, 30 markan jälkeen wuodelta, elatus 12 vuotta, 100 markan jälkeen wuodelta, wuokra 12 vuotta, 25 markan jälkeen

wuodelta, opetus ja kirjot 6:na wuotena, 25 markan jälkeu wuodelta, lääkäri ja lääkkeitä kaikkina vuosina, 15 markkaa.

„Sanoppas nyt minulle, kuinka suuri summa tästä kaikesta tulee!“ Erkki rupeji laskemaan ja huomasi pian että tuo pieni poika oli rouwalle maksanut 2,475 markkaa. „Woi, niinpaljon rahaa!“ huudahti poika. „Niinpä kylläkin“, sanoi isä. „Uskotko sinä, että sinä voisit maksaa niin paljon?“ — „Enpä suinkaan, minulla on wain 25 penniä, minkä isoisä antoi minulle.“ — „Sa tiedätkö sinä, että sinä olet welkaa tämän ja paljon enemmänkin eräälle rouwalle?“ — Erkki wapiji. — „Minäkö isä?“ — „Niin, etkö sinä ole kahdentoista wuoden wanha? Ja mikä hywä rouwa se oli, joka hoiti, waatetti, elätti ja kaswatti sinua! Minä luulen, että olet unohtanut kuka kaikkea tätä on sinulle tehnyt, kun sinä aamulla näytit niin nyrpeältä ja astuit niin hitaasti kun äitiji lähetti sinut asjalle.“

Niinpaljon olette tekin welkaa wanhemmillenne ja wieläpä enemmänkin. He owat rakastaneet teitä, he owat rukoilleet puolestanne, he owat walwoneet ylitsenne, he owat kantaneet teitä, niin — kuka woi luetella kaikkia mitä he owat tehneet teidän hywäkseen? Katsojaa millaista

huolta ja millaista kärsivällisyyttä he osoittawat hoitaessaan teidän nuorempia veljiänne ja siskojanne! Samalla tavalla ovat he hoitaneet teitäkin. Älkää koskaan sitä unohtako! Siinä on nyt kylläkin waikeuttawia syitä että olette kuuliaiset wanhemmillenne! Ajatellkaa aina Erkkiä ja hänen lastuansa kun saatana kiussa teitä tottelemattomuuteen!

Nyt olen maininnut kaksi syytä, miksi lasten tulee olla kuuliaiset wanhemmilleen, mutta mainitsematta on vielä yksi syy. Kuuliaisuus wanhemmille tuottaa suuren siunauksen. Käsky siitä on ensimmäinen, mihinkä lupaus on liitetty. Lupaus kuuluu näin: „Että menestyisit ja kauan eläisit maan päällä“. Alkunaan oli se tarkoitettu Israelin lapsista ja Kanaan maasta. Jos he tottelisivat wanhempiaan, niin menestyisivät he Kanaan maassa. He tekivätkin niin ajaksi ja niinkauan kuin heidän käwi hywin. Mutta pian kyllä rupešivat he unohtamaan tämän käskyn. Sen sijaan että olisivat auttaneet wanhoja wanhempiaan, sanoivat he heille: „Tempelille se on annettu, jolla sinä olisit woinut minusta hyötyä“. Senpätähden käwikin heidän pahasti, kowin pahasti. Ajatellkaa Absalomia! Hän oli myös tottelematon. Sentähden oli hänen lop-

punja surkea. Samoin käy teidänkin, jos olette tottelemattomia. Mutta kuuliaisten lasten käy aina hyvin. Sillä Jumala itse on niin luwanut. Eikä hänen sanansa voi mennä turhaan. Katso, kuinka käy jokapäiväisessä elämässä! Kuka tahtoo tottelemattomia lapsia? Kuka heistä huolii? Kuka tahtoo auttaa heitä? Ei kukaan. Kuuliaisia lapsia sitävästoin tahtoo jokainen auttaa. Tässä luvattu hyvyys on kuitenkin ainoastaan ajallista hyvyyttä. Mutta kaikki hengellinen hyvyys, nimittäin iankaikkisen autuuden Jumalan luona, saatte te, jos noudatatte minun neuvoani ja kääntyte lasten ystävän Jeesuksen Kristuksen puoleen sekä uskotte sydämestänne häneen. Sillä hän on vapahtaja kaikille, niinpä teillekin. Ja kaikille niille, jotka uskovat häneen, antaa hän voiman tulla Jumalan lapsiksi.

Ja nyt lopuksi — älkää unohtako rukouksilla jokapäivä: Jumala anna meille nöyryä ja kuuliainen sydän Jeesuksen Kristuksen kautta.

Amen.

MIB 30712

